

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαροῦς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Μὲ τὸ ἐκλογὲς, μωρὲ Μαροῦ καὶ μὲ τοῦ Βινιεράτου,
ὁ νοῦς σου ἔκαμε φτερά
κι' ἐξέλασε τὰ σοβαρὰ
ζητήματα τοῦ Κράτους.
Μὲ δαῦτες ἐμπερδευτήρες
καὶ μνεῖα δὲν ἐσκέφτηρες
καθόλου νὰ μοῦ κάμης
οὔτε γὰρ τὸ Λευτέρη μας, οὔτε γὰρ τὰς Δυνάμεις.
Λησιμόνησέ τηνε λοιπὸν τὴν πτώσιν τοῦ κῆρ Σπύρου
καὶ πέσμου γιὰ τὸ ζήτημα τὸ φλέγον τῆς Ἡπείρου.

Μ.— Τὶ νὰ σοῦ πῶ γιὰ Ἡπειρο καὶ γιὰ Μακεδονία
ποῦ τώρα σ' ἀναστάτωσι θὰ βρεῖσας αἰωνία
καὶ θ' ἀπαντᾷς ὀλοῦθεν περισπασμὸ μέγαλο.
Θὰ παύη τὸνα κίνημα καὶ θὰ ξανάβη τ' ἄλλο
καὶ σὺ μέσ' τὰ κινήματα θὰ δρᾷς καὶ θὰ κινεῖσαι
καὶ τέλος πάντων ἡσυχος ποτέ σου δὲν θὰ εἶσαι.

Ἐγὼ σοῦ τὸ προφήτεψα πῶς ἴσα μὲ τὸ Μάρτη
θὰ ξαναπαῖς στὴν Ἡπειρο νὰ κάμης τὸν ἀντάρτη,
κι' ὅταν ὁ Μάρτιος διαβῇ κι' ἐμπούμε στὸν Ἀπρίλη,
θ' ἀκούσης νὰ λαλήσουνε σὶ' αὐτιά σου νέοι γρούλλοι.
Εἰρήνη τώρα μὴ ζητᾷς
παρὰ νὰ μάθης νὰ βαστᾷς
καλὰ τὴ μπαγιονέτα
γιατ' ὅσο ξῆς δὲν θὰ τὰ γδῆς τὰ πράγματά μας νέα.

Μέσα στῆς δάφνης τῆς παληῆς,
καινόργιες ξεφυτρώνουνε
πάλι ξανοίξαμε δουλιῆς
ποτέ νὰ μὴν τελειώνουνε.
Ἀκόμη δὲν ξανάσανα
κι' ἐμπρὸς ὀπίσω πάλι
νέοι καῦμοι καὶ βάσανα
μοῦ τρῶνε τὸ κεφάλι.

Μ.— Μὰ τί συμβαίνει τὸ λοιπὸν ποῦ σ' ἀπελπίζει τόσο;
Συμβαίνει ποῦ τ' ἀρχήγησα καὶ δὲν θὰ τὰ τελειώσω.
Συμβαίνει ποῦ τὴν ἐπίκησα Βουζιάρους καὶ Σουλιάνο,
μοῦ παίζουσι τὸ ἀσπροκόκκινο καὶ κάθε μέρα γάτω.
Συμβαίνει ποῦ καὶ ὁ γατρός κακῶς τὰς διαγνώσκει
κι' ὅσα νικῶν νὰ προεγρῶ,
εἶμαι σὲ χάλι φοβερό
ἀπὸ τὰς ἐκκενώσεις!

Συμβαίνει ποῦ μ' ἐμπλέξανε μέσα στὴν προπαγάντα
καὶ βλέπω πῶς τὴν Ἡπειρο τὴν ἔχασα γὰρ πάντα.
Συμβαίνει ποῦ τὸ ζήτημα οἰκτρὰν τροπὴν λαβένει,
συμβαίνει ὅ,τι ἀκριβῶς δὲν πρέπει νὰ συμβαίη.
κι' αὐτὸ μοῦ κάνει σήμερα ταμποῦρολο τὸ κεφάλι
καὶ σίγουρα θὰ κουρλαθῶ
ἂν ἴσως μεταπροσκληθῶ
στὴν ἐφεδρεία πάλι!

Καινόργια νιέρτια καὶ καῦμοι
μὲ τρῶνε κάθε μέρα.
Τὶ μῶκαμες μωρὴ Πυγμῆ
ποῦ μοῦρδες ἔδωπέρα!
Μ' ἀνόρθωσες, μ' ἐδόξασες καὶ μ' ἐβγαλες σαῖνι,
μὰ βλέπω καὶ παρατηρῶ
πῶς καὶ κανένα μου πλευρὸ
γερὸ δὲν θ' ἀπομείη.

Γ.— Μ' αὐτὴν τὴν Ἡπειρο, Μαροῦ, δὲν ξέρω τί τεκταίνεται.
Ἡ δρᾶμα προμηγνέται ἢ κομωδία γένεται
ἐκ τῶν ἀστείοτάτων.
Κι' ἀφοῦ ἀντάρτας βλέπομεν νὰ πέρνουν τ' ἄρματα τῶν
καὶ νὰ διαμαρτύρονται σαρανταίριες κορραῖοι
κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Τσάρου καὶ τοῦ Γρεῦ
χωρὶς ὁ Τσάρος νὰ μιλήη κι' ὁ Γρεῦς νὰ θυμῶνη,
γύρευε τίνος παίζουνε μερολίνα οἱ δαιμόνοι.

Ἀφοῦ κανένας ἰσχυρὸς τὰ δόντια του δὲν τρίζει,
κι' ἀφοῦ κι' ὁ Βῆδ μετέωρος σὰ βίδα τριγυρίζει
κι' εἶν' ὄλο φοῦρα καὶ χολή
π' ἀπὸ τὸν ἄλλο χρόνον
δὲν πιτυχέει τὸ σκαλί
γιὰ ν' ἀνεβῇ σὶδ θρόνον,
κι' ἀφοῦ τοῦ Φράγκου τὸ θυμὸ κανεὶς δὲν ἀμπαδάρει,
ἐγὼ τὰ πράγματα, Μαροῦ, τὰ βλέπω φῶς φανάρι
καὶ λέω πῶς εἶν' εὐκόλο τὰ μέρη νὰν τὰ σώσης
κι' ὅσο μπορέσης βάστα τα καὶ μὴν τὰ ἐκκενώσῃς.

Μ.— Ἐγὼ τ' ἀντιλαμβάνομαι ἀλλοιῶτικα τὸ πρῶμα.
Τὴν κομωδία ποῦ μοῦ λὲς ἐγὼ τὴ βλέπω δρᾶμα,
καὶ ἀπὸ φήμας ἔξωθεν π' ἀκούω διαφόρους
πάλιν ἐμπρὸς θὰ τρέξουμε
καὶ ἴσως νὰν τζῆ παίζουμε
καὶ μὲ τοῦ Γροβατόρους
καὶ ἂν ἴσως τοὺς πιτύχουμε πὲρ τέρα ἢ πὲρ μάρε,
θὰ κάμω γὼ τὰ μοῦτρα τους κρισίνο λὰ κομάρε.

Ἐμένανε μ' ἀνησυχοῦν τὰ πράγματα μεγάλως·
ὁ κόσμος δὲν θὰ βασταχτῆ
καὶ σιγίσει μὴ ἀνοιχτῆ
καὶ τὰς νουθεσίαις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἐγὼ καθὼς καὶ πάντοτε τὰ βλέπω σοτισμένα
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΠΕΡΓΟΥ

Μοῦ λὲς τὸν Τζάρο ἀπαθῆ, τὸ Γρεῦ πῶς γελᾷ

κι' ἐγὼ σοῦ λέω, βρὲ κοντὲ, ὁ κόσμος πῶς χαλάει
ἀπάνου γιὰ τὴν Ἑπειρὸν καὶ γιὰ τὴν Ἀλβανία.
Καὶ μέσα στὸ λαβύρινθο καὶ τὴ βαβυλωνία
ποῦ βρίσκονται τὰ πράγματα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως,
κι' ἐν μέσῳ τῶν περισπασμῶν καὶ τῆς συχνῆς συγχύσεως
π' ὁ κόσμος ἐμπαίλησε καὶ κάθε μέρα βόγγει,
προσέβαλε τὴν ἐκλογὴν ἢ ἔντασις τοῦ Πόγκη.

Γ.— Καὶ ποῦ, Μαρῆ, ἂν ἔμαθες, ὁ Πόγκης ἐστηρίχθη;

Μ.— Πῶς ἦτο ὑποψήφιος καὶ δὲν ἀνεκηρύχθη.

Γ.— Σοβαρωτάτη ἔντασις.

Μ.— Ἔτσι μοῦ λένε κι' ἄλλοι
κι' ἂν ἴσως καὶ ψηφίσουμε γιὰ τοὺς συμβούλους πάλι,
ἐλπίζω πῶς εἰ ἐκλογεῖς θὰ αἰσθανθοῦν τὸ λάθος
καὶ δὲν θ' ἀφήσουνε τὸ Τζῶν καὶ πάλιν εἰς τὸ βάθος.

Ἐκτὸς λοιπὸν τῶν ταραχῶν καὶ τῶν ἐπαναστάσεων,
ἰδοὺ καὶ τὸ Δηξούριον μὲ ὀρμαθὸν ἐνστάσεων
κατὰ τῆς ἐκλογῆς του·
καὶ ἦδη ὁ Βικέντιος ἐκπαιτὸς τῆς ἀρχῆς του,
ἐπὶ ἀποτελέσματος ἐλπίζει καλλιτέρου,
σφοδρῶς γὰρ ἐπληξεν αὐτὸν τὸ τρόπαιον τοῦ Πιέρρου.

**Συνομιλία τῶν αὐτῶν
περὶ χοροῦ καὶ χορευτῶν.**

Γ.— Τὴν Κυριακὴν πῶς πῆγενα τὸ φράσκο μου νὰ βάλω,
νᾶμαι κι' ἐγὼ, μωρὲ Μαρῆ, χαζοὶ γιὰ τὸ μπάλο,
μοῦ λέει κάποιος παλαβὸς ποῦ μ' εὔρηξε στὸ δρόμο
πῶς ὁ χορὸς ποῦ γένεται εἶν' ὄξ' ἀπὸ τὸ νόμο
καὶ πῶς δὲν ἔπρεπε ποτὲ γιὰ ἡρώας γενναίους,
τὸ βάρσι νὰ χορέψουμε καὶ τοὺς χοροὺς τοὺς νέους.

Βρὲ παλαβέ, τοῦ λέω ἴγώ, μ' ὄλο θυμὸ καὶ φουρκα,
ὁ κόσμος ποῦ τρελλαίνεται γιὰ πόλκα καὶ μαζοῦρκα,
σ' αὐτὰ ποῦ ἰσχυρίζεσαι καθόλου δὲν προσέχει
παρ' ὅπου γδῆ ποδόγυρο σὰ βουρλισμένους τρέχει.
Θαυμάζω, τοῦπι, νὰ μοῦ λὲς τέτοιες ἀνοησίες.
Τὶ μπαίνουν οἱ χορεύοντες μὲ τὸ ἔθνηκες θυσίες!
Ἄλλως τε καὶ ἀντίρρησης δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη
ἀφοῦ ὁ μπάλος γένεται μὲ γνώμη τοῦ Νομάρχη.

Πρόσκλησις τοῦ Χατζηλουκά,
ἐπίσημος, σπουδαία,
ἐκάλεσε τὰ θηλυκά
καὶ τσοῦπε τὴν ἰδέα

κι' αὐτὰ ποῦταν τὸ μάτι τους γιὰ μπαλανσέ, γαρίδα,
εὐρήμανε τὴ σκέψι του λαμπρὴ γιὰ τὴν Πατρίδα.

Ἄπο νωρὶς π' ἀνέβηκα στὴ σάλα τῶν Ἀπόρω,
εἶδα ποῦ λὲς, τὸ μπαλανσέ πῶς πῆνε . . . παπόρο,
κι' ἐκεῖ μέσ' στὸ καλλίτερο τοῦ τόπου μας βελέσι,
νὰ κι' ὁ Νομάρχης πῶς τεκε μπουκέτο μέσ' τὴ μέση,
χαρὲς καὶ κατάμεστος ἀπὸ χαρὲς κι' ἐλπίδες.
Τὸν εἶδες;

Μ.—

Δὲν ἠτύχησα!

Γ.—

Κρίμα ποῦ δὲν τὸν εἶδες!

Χωρὶς νὰ στὰ πολυλογῶ
ἐδιακρίθηκα κι' ἐγὼ
στὸ μπαλανσέ πετώντας

καὶ οὔπω πῶς ἐτίμησα μεγάλως τοὺς πεσόντας,
καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς κι' ἀνεξαιρέτως πάντας
τοὺς ἀνικάνους ἐν διπλοῖς πολέμοις κατισταντάς
καὶ ὁ νομάρχης, βρὲ Μαρῆ, θαροῦ πῶς ἀπὸ μένα
δὲν πρέπει νὰ γιὰ τὸ ἐξῆς παραπονο κάνενα.

Μ.— Χωρὶς βρὲ Γιάννη νὰ ῥωτῶ, πῶς δὲν ἀμφιβάλλω
πῶς θὰ ἐδιακρίθησαν πολλὲς κυρὲς στὸ μπάλο.

Γ.— Ρόδα, Μαρῆ, ποῦ θάλλουνε κι' ἀμυγδαλιὰς π' ἀνοῦνε,

μπορεῖ στὴ λάμψη τοῦ χοροῦ νὰ μὴ διακριθοῦνε;
Καὶ ἢ γνωστὲς κι' ἢ ἀγνωστὲς πῶς τίμησαν τὴ φέστα
ὄλες κουτσοῦνες ἦτανε καὶ μὴ γυροῦνε φέστα.

Ὅλες αἰθέριες, ὄλες μπομπόνια,
γοργὲς κι' ἀνάλαφρες σὰν τὰ φτερά.
Εἰν' ἄλλα, μάτια μου, τὰ νέα χρόνια
ἀπ' ὅπως τᾶξερὲς ἄλλη φορὰ.

Μπαίνω στὸ μπάλο κι' ἐκπληκτὸς μένω,
τὰ κάλλη βλέποντας τὰ νουβωτέ·
δὲν εἶχα μάτια νὰν τὸ χορταίνω
κάποιος Σειρῆνος τὸ ντεκολτέ.

Τὸ διαβατάριχο τὸ χελιδόνι,
τὶ μπερὶ εἶχε, μὴν τὰ ῥωτᾶς.
Ἄχ! τὰ ματάκια του πῶς τὰ λιγόνει
ὅταν σὲ βλέπει πῶς τὸ κυτιᾶς.

Σωστὴ βασίλισσα μέσα στῆ φέστα,
ἦταν' ἢ κοῦκλα ἢ πιδὸ σ α ρ μ ἄ ν ·
μάτια κατὰμαυρα, κάτασπρη βέστα
ῥόδινα χεῖλη, κι' ἀμὰν ἀμὰν.

Χάρες ἀμέτρητες, θέλητρα μύρια,
εἶχε κι' ἐκείνη μὲ τὰ σγουρά,
ποῦ πρώτη σ' ὄλα τὰ πανηγύρια
τρέχει κι' ἀφήνει κρυφὴ χαρὰ.

Λάμπει στὸ μπάλο τὸ φεγγαράκι,
τὸ φεγγαράκι τὸ χαρωπὸ,
π' ἀθῶο κι' ἡμερὸ σὰν ἐν' ὄρνάκι
κλουθᾶ τὴ μόδα χωρὶς σκοπὸ.

Τὶ θεῖα χρώματα, τὶ ποικιλίες,
τὶ στήθη πάλλοντα παντοτεινά·
μὰ καὶ τὶ ὄμορφες ἀντιζηλίες
δείχνουν τὰ μάτια τὰ κασιανὰ.

Γ.— Πολλὲς ἐφιγουράρανε στοῦ μπάλου τὴν ἀντάρα,
μὰ τὰ πρωτεῖα, βρὲ Μαρῆ,
τὰ πῆρε κάποιος θαλερὴ
κι' ἄς εἶναι πενηντάρα.

Μ.—

Τὶ σαλιαρίζεις βρὲ κοντὲ;
Κι' ἐκείνη μὲ τὸ ντεκολτέ
εἶναι πολλῶ χρονῶνε

κι' ὅμως αὐτὴ ἐχτύπησε στὸ μάτι ὀλουνῶνε.
Ὅπως τὴ βλέπεις κάθε μὴν πρέπει νὰ τὴν ξετάσης·
τὰ χρόνια δὲν σημαίνουνε σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις.

Γ.— Κι' ἐκτὸς ἀπ' ὅσες ξέρουμε τῆς ἀριστοκρατίας,
ποῦ πάντοτε θαυμάζονται
σὰν ἔρχονται καὶ λιάζονται
στὸν ἥλιο τῆς πλατείας,

ἦρθαν καὶ κάποιες ἀγνωστὲς στὴ χοροεσπερίδα
π' ἄλλη φορὰ τὰ μοῦτρα τους σὲ μπάλους δὲν τὰ εἶδα.

Μ.— Μ' αὐτὸ θὰ πῆ δημόσιος χορὸς, μωρὲ χαμάλη,
κοντὰ σ' αὐτὲς π' ἀκολουθοῦν τὴ μόδα τὴ μεγάλη
νὰ τρέχουν κι' ἢ μικρότερες καὶ τέλος πάντων ὅσες
κρύβονται μέσ' τὰ σπήτριά τους καὶ κάνουνε τῆ κλώσσε.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γ.— Ζήτω λοιπὸν τὸ μπάλο καὶ ἡ ἐλευθερία!
Μ.— Ἐμπήκαν καὶ γερόντισσες πολλὲς στὴν ἐφοδοσία
κι' ἔνεκα τούτων ἔλθουνε ἀπ' ἄλλὰ μέρη τὴν
ἀγκαζαρίστηκα κι' ἐγὼ μὲ δύο προεσβυτέρας
καὶ κρίμα ποῦ δὲν τᾶξερὰ μωρὲ καυμένε Γιάννη
νὰ βγάλω καὶ τὴ νόνα μου σ' ἐτοῦτο τὸ σεργιάνι.

Κρίμα που δεν ετίμησες χορόν εις τόν ὁποῖον ἐπεστρατεύθησαν, Μαρή, καί φάλαγγες νηπίων κι' ἔβλεπα κάθε νήπιο στό βάσει νά γυρνᾷ κι' ἐκεῖ πώστéκαμε βουβοί μετ' ὅ Νομάρχη βίζαβι, τώλεγα «κύτα θυσαυρούς που ἡ Πατρίς γεννάει!»

Ἄφ' τὸ χορὸν δὲν ἔπρεπε νά κάμης ἀπουσία γιατί ἦταν ὅλες ἡ Ἀρχές καί πᾶσα Ἐξουσία καί μόνον ἀποζήτησα ἐντὸς τοῦ κληκείου, τὸ Γιάννη τὸ γραμματικὸ τοῦ Εἰρηνοδικείου. Μ.— Εἰς τὰς ἐλλείψεις που μετρᾷς, πρόσθεσε κι' ἄλλη μία· κι' ὁ μπάριμπα Γιώργης ἔλειπε που γράφει στὰ Ταμεῖα καί λένε πῶς κι' οἱ δύο τους ἔλειψαν ἐκ συμφώνου διὰ νά μὴ συζητηθῆ τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου.

Γ.— Δὲν ἔπρεπε, μωρὲ Μαρή, νά λείψης ἀπὸ μέσα Μ.— Ποιὸς ὀδηγοῦσε τὸ χορὸν; Ὁ Γρήσας μετ' ὅ Μπλέσσα.

Αὐτοὶ σὰ νέοι τοῦ συρμοῦ ἑταξινόμησαν ὁμοῦ τοὺς ἄνδρας καί γυναῖκας κι' ὁ Γρήσας ὡς ἀκόλουθος τοῦ ρεύματος τῆς Μέκας, ἀπὸ τῆς κρέμας τὸ καρὲ πηδαίει μ' ἓνα σάρτο καί τίθει ἐπὶ κεφαλῆς στοὺ πότολο τὸ σκάρτο καί συνεπῶς ἐμείνανε τῆς κρέμας οἱ ἀγγέλοι, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ Μπλέσσα τοῦ Βαγγέλη κι' ἐγὼ, Μαρή, θεωρηθεῖς ὡς λίαν ἐπιτόλαιος ἀπεμακρύνθη τὸ καρὲ τῶν εὐγενῶν τῆς πόλεως.

Τέλος πάντων δίχως νάζια καί χωρίς πολυλογία, μᾶς προσήλθον χορευτάδες τσαγκαράδες, φαναράδες, κι' ὅλα τῆς ἀκμαίας χώρας τὰ λευκοσιδηρουργεῖα κι' ἔνεκα ποῦταν ἢ ντάμες ἀγκαζέ προὸ ἡμερῶν, μένον σφιγχαγκαλιασμένοι ἄντρες μ' ἄντρες οἱ καὶ μένοι καί χορεύουν μετὰ τὸν τοῦ διαόλου τὸν χορὸν.

Μέσ' τὰ φίλοι, μέσ' τὰ φράκα τῶν κυρίων δικαστῶν, μέσ' τὰ ῥόδα, μέσ' τὰ κρίνα μέσ' τὰ πόδια ποῦναι φίνα γιὰ σοῖς καί γιὰ μπιστόν, συνωθεῖται κι' ὁ Κανάκης πῶχει φήμην χορευτοῦ κι' ἐξητοῦσε νά χορεύῃ μετ' ἕνα φιφτυτοῦ. Βρὲ Χριστόδουλα, τοῦ λέω, μὴ ματαίως πολεμᾷς καί τὰ πλάσματα που βλέπεις δὲν ἐπλάσθησαν γιὰ μᾶς!

ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

«Σ' ἀποχωρίζομαι λοιπὸν φιλάττη μου μητέρα!» με δακρυσιμένους ὀφθαλμοὺς καί φλογεροὺς τοὺς στεναγμούς, φωνάζ' ἡ θυγατέρα.

Μόλις ἐπρόφθασα νὰμπῶ μέσα στὴν ἀγκαλιὰ σου, καί πριν ἀκόμη τὰ γευθῶ τὰ μητρικὰ φιλιὰ σου, ἰδοὺ οἱ δυνατοὶ τῆς Γῆς μετ' ἄσπλαγχνὸ τους χέρι μ' ἀρπάξαν ἀπὸ τὰ μαλλιά κι' ἀφ' τῆ θερμῆ σου ἀγκαλιὰ σ' ἀγρίων μ' ἔρριψαν φωνητὰ καί σὲ ληστῶν λημέρι!

Μάτην φωνῶ καί συγκλονῶ θάλασσα, γῆ καί οὐρανὸ κι' αἰθέρας τοῦ ἀπείρου πῶς εἶμαι τμήμα γνήσιο Ἑλληνικῆς Ἠπείρου. Ἄντ' νά ἰδῶ νά μαλαχθῆ ἡ πέτρινη καρδιά τους, οἱ δικασταὶ οἱ τίμιοι στραγγαλισταὶ καί δῆμοι γυμνῶνουν τὰ σπαθιά τους!

Καὶ καταπνίγω Μάννα μου τὸν ψυχικὸ μου πόνον, ἀφ' οὗ δὲν με ἐκούρασε ζυγὸς πέντε αἰῶνων, ἀλλὰ καί γνῶριζε καλὰ πῶς εἶμαι Ἑλληνίδα καί ἐν ὅσῳ εἶς τὸς φλέβας μου ὑπάρχει μὴ βροῦδα αἵματος, πᾶντοτε πιστὴ κέρη θὰ σ' ἐνθουμῶμαι. Ὡς πῶ νά ἔλθῃ ἡ στερῆ νά πλῶσουν πιά οἱ στεναγμοὶ γλυκὰ ν' ἀνταμωθοῦμε!

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΔΡΙΛΙΕΣ

Τέλος πάντων, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν σοβαροτέρων κυριῶν, ἡ γυναικεία ἐπιμονὴ ὑπερίσχυσε καί ὁ ὑπὲρ τῶν πεσόντων ὑπὲρ Πατρίδος χορὸς ἐπραγματοποιήθη, διαρκέσας μέχρι τῆς χαρραγῆς ζωηρότατος.

Ἀποκαλυπτόμεθα προὸ τῆς θελήσεως τῆς γυναικὸς τοῦ μέλλοντος καί συγχορεύομεν μετ' αὐτῆς νοεῶς, ἀφ' οὗ ἡ ἀδυναμία τῶν ποδῶν δὲν μᾶς ἐπέτρεπε νά συμμεροφωθῶμεν ἐμπροκτικῶς πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς.

Ἄναβάν λοιπὸν. Ὁ χορὸς ὁ ὑπὲρ τῶν πεσόντων, ἀνυψώθη μὲν εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἐλαφρῶν χορευτῶν, κατέπεσεν ὁμως πολὺ ἀπὸ κοινωνικῆς συμμετοχῆς καί ἐπιδοκιμασίας.

Δὲν ἀνοούμεθα, οὐ αἱ νεώτεροι διατάξεις τῆς ἐκπολιτιστικῆς διανομίας ἐδοξοκοντα εἰς οἰκτρὰν ἀντίφασιν μετὰ τὰς παλαιὰς σοβαρὰς συνηθείας, αἰτινες μᾶλλον ἐκικρατοῦσιν ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ ἀπολιτιστῷ τμήματι τῆς ὄρου γείου σφαιράς. Ἀλλὰ πᾶσα προσπάθειά πρὸς κατάργησιν τοῦ παλαίου καθέστωτος καί ἀνύψωσιν τοῦ νεωτέρου πολιτεύματος, μᾶς φαίνεται δύσκολος ἂν ὁ χι ἀδύνατος, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Αἱ μεγάλαὶ δυνάμεις τῶν κυριῶν, προσεπάθησαν νά ἐφαρμοσθῶν καί τὴν βίαν ἀκόμη διὰ νά σῶσιν ἐκεῖ τὸν κόσμον νά χορεύσῃ, ἀλλ' ἐκτὸς τῶν δὲλων κενηρογυμμένων ὑπὲρ τῆς ἐνωσεως καί πρὸ οὐδὲ οὐ, οὐδεὶς ἄλλος παρεσῆθη.

Καί διὰ νά μὴ ἀπομείνουν μόναι τῶν εἰς τὴν εὐεργετικὴν αὐτὴν παννυχίδα, ἠναγκάσθησαν νά ἀποβιβάσων ἀγρήματα ἀπολύτως ξένα καί ἀσχετὰ πρὸς τὰς ἰδέας των.

Καί αὐτὸς ἦτο καί ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἔγινε σεναγγλὲς λ ε π ο ε μ ι ε ρ με τοὺς δευτερένοτας ἐπικυβερους.

Τελείαν ἐπιτυχίαν εἶχεν ὁ χορὸς αὐτός, τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐχορεύθη ἡ πόλκα μ π ε μ π ε. Τὰ θήλεα βρέφη — διότι ἦσαν ἀρκετὰ — ἐπειῶσαν τὰ καυμένα εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Νόμου καί τῆς Ἐξουσίας τῶν νέων ἡμερῶν.

Ἀλλὰ καί ὑπὸ ἐποψὴν θεάματος ἦτο καὶ τὸ μοναδικὸν τὸ βροφοκομῆιον αὐτὸ τὸ προθύμως σπεῦσαν νά ὑποβοηθήσῃ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου.

Τὸ σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶμεθα πληροτάτα σύμφωνοι μετὰ τοὺς κ. κ. χορευτὰς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ χοροῦ. Σκοπὸς εὐεργετικώτατος. Παρῆλθεν ἓνα ὁ λόγληρο καραβάλι καί δὲν ἐκινήθη πόδι. Αἱ ἄβραι δεσποινίδες, αἱ θάλλουσαι δέσποινα, οἱ ἄλκιμοι νέοι, ἐδοξοκοντα ἐν πλήρει δικαίῳ παλαίσαντες μετὰ τὴν ἐγγώριον σεμινοτυφίαν καί ὑποσηροξία ντες παντὶ σθένει τὴν ἰδέαν τοῦ χοροῦ. Αὐτοὶ ἔπρεπε νά χορεύσων. Καί ἂν δὲν ἦνοιξαν αἱ ἐδσπλαγγχνικαὶ θύραι κα νενὸς σαλονιοῦ νά τοὺς δεχθῆ ὅπως αἰλοτε, ἐξήτησαν τὴν εὐκαιρίαν καί τὴν ἦσαν εἰς τὰ ἀντίθετα. Ἐχόρευσαν ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν στέγην τῶν Ἀπὸ ρων!

Ἐγὼ, ὄχι μόνον δὲν γνωρίζω χορὸν, ἀλλ' οὔτε παρόστιν ποτὲ εἰς τὰ θεάματα αὐτὰ τῶν στροβίλων καί ἀνεμοστροβίλων τῆς ἀνθρωπότητος, καί συνεπῶς δὲν δύναμαι νά ἀποφανθῶ ἂν ὁ χορὸς ἐπέτυχεν εἰς τὸ σῶλον.

Γνωρίζω μόνον ὅτι ὁ χορὸς αὐτὸς χορὸς, ἦτο μὴ πᾶν τὸν ἔργον κατὰ τοῦ δημοσίου φρονήματος καί ὅτι ἐπέτυχεν ἐν μέρει ὅτι ἐκράν τὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐλάττωτα ἔχουν νά σφραγισθῶν οἱ πεσόντες ἀκράτητοι, καί πολλὰ οἱ πεσόντες ἀκράτητοι ἐπὶ τῆς ἐφημέρου Πίστεως τοῦ ἀσθενεστέρου φύλου.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Γνωστάμα τὴν Ἠπειρο μὲ μουσικὰς καί ζήτη κα' ὁ κόσμος ὁ φιλέορος στὴ φέστα συνωθεῖτο, κα' ἐγὼ μονάχα στὴ γιορτῆ δὲν πῆγα νά γιορτάσω γιατί ὅσα ἴπῃρα φέρουσι ἐφέρο τὴν τὰ χάσω!

ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ

ΕΝ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΩ

Κατὰ τοῦ κύρους τῆς Δημοτικῆς ἐκλογῆς Ἀργοστολίω ὑπεβλήθησαν ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν τρεῖς ἐν ὄλω ἐνστάσεις. Ἡ πρώτη τούτων, ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος Δημοτικοῦ συμβούλου κ. Παναγῆ Κυπριώτου γενομένη ὀτηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἐγένοντο λάθη κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψηφοδελτίων, ὅτι ἐλήφθησαν κακῶς ὑπ' ὄψει ἄκυρα τοιαῦτα κατὰ τὸν νόμον, ὅτι ἐψήφισαν ἀντὶ τεθνεώτων ψηφοφόρων τρία πρόσωπα καὶ ἐπὶ ὁμοίων τυπικῶν παραβάσεων.

Σπουδαιότερα εἶναι ἡ ὑποβληθεῖσα παρὰ τινος ἐκλογέως ἐνστάσις κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν Δημοτικῶν συμβούλων ἡ ἑσὶν ἔχουσα τὴν μὴ ἀνακηρύξιν ὡς ὑποψηφίων τῶν κ. κ. Γ. Κατσίγερα, Α. Πόγγη καί Νικ. Μήλα, ὧν αἱ περὶ ἀνακηρύξεως αἰτήσεις, ὑποβληθεῖσαι τὴν 10 Ἰανουαρίου, ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὡς ἐκπρόθεσμοι, μὴ συναριθμηθείσης ἐν τῇ προθεσμίᾳ τοῦ Νόμου οὔτε τῆς ἀφετηρίου αὐτῆς ἡμέρας οὔτε τῆς καταληκτικῆς.

Προκειμένου περὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης γενῆται τὸ ζήτημα, ἐὰν τὸ Πρωτοδικεῖον Κεφαλληνίας εἶναι ἀρμόδιον ν' ἀποφανθῆ δεδομένου ὅτι συντρέχει ρητὴ περίπτωσις ἐξαιρέσεως τῶν δικαστῶν (ἡ τοῦ ἀρ. 36§5 Πολιτ. Δικον.) καθόσον οὗτοι συνήργησαν εἰς τὴν νομικὴν πράξιν ἐξ ἧς ἐπήγησεν ἡ ἐνστάσις, ἤτις ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ ἀνακηρύξις. Οὐδ' ἀνάγκη ὡς ἐκ τοῦ του ὑπάρχει νά ζητηθῆ ἡ ἐξαίρεσις ἀλλ' ἀναγκαίως αὐτὴ θέλει προταθῆ ὑπὸ τῶν ἐξαίρετέων, ὅποτε τὸ ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως ταύτης Δικαστήριον θέλει ὀρισθῆ ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Τρίτη ἐτέρα, ὡς παρεπομένη τῆς προμνησθείσης, εἶναι ἡ ἐνστάσις τοῦ Β. Μαλισιάνου, καθ' ἣν ἀκύρου τυχὸν ἀναγνωρίζομένης τῆς ἀνακηρύξεως διὰ τοὺς συμβούλους, ἄκυρος θέλει θεωρηθῆ αὐτὴ καί διὰ τοὺς λοιποὺς ὑποψηφίους ἦτο Δημοάρχους καί παρεδδρους.

Ἐν Ἀλεξουρίῳ Διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀλεξουρίου ὑπεβλήθησαν 3 ὡσαύτως ἐνστάσεις, ὧν αἱ δύο πρῶται καθ' ὄρισμένων ἐπιτυχόντων τῶν Μιχαὴλ Βουτσινᾶ καί Σπυριδ. Διδάρη ἀναφέρονται εἰς προσωπικὰ κωλύματα, ρητῶς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενα.

Ἡ τρίτη ἐνστάσις φέρεται κατ' ἐκείνων ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων καινοτικῶν συμβούλων οἵτινες δὲν ἔλαβον τὸ τρίτον τοῦ συνόλου τῶν ψήφων, στηρίζεται δ' ἐπὶ τῆς ἐρμηνείας τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 33 τοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀλλὰ Κοινοτήτες Καί κατὰ τῶν συμβούλων τῶν ἄλλων κοινοτήτων πολλαπλαῖα ὑπεβλήθησαν εἰς τὰ ἐσόμενα Εἰρηνοδικεῖα ἐνστάσεις, ὧν κυριώτατα κατὰ πλείεστων ὁσῶν ἐκ τῶν συμβούλων ὑποβληθεῖσα εἶναι ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐπιτυχόντων καὶ ἐπιτροπῆς Νάων. Ἀλλὰ γνωστὸν ὄντος ὅτι ἐν Κεφαλληνίᾳ γενικῶς οἱ Ναοὶ δὲν ἐξαρτῶνται διοικητικῶς ἐκ τῶν Δήμων ἢ τῶν Κοινοτήτων ἀλλ' εἶναι ἰδιωτικοί, καταφαίνεται τὸ ἀβάσιμον τῶν τοιούτων ἐνστάσεων.

ΑΙ ΚΟΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΡΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΟΘΟΣ

Τρεις ντουζίνες Ἀρβανίτες παληοκλέφτες κ' ἀργοθύτες, τοῦ πολιτισμοῦ τὸ στίγμα μᾶς τοὺς ἔστειλ' ἔδωπέρα γὰρ ν' ἀλλάξουν τὸν ἀέρα καὶ ν' ἀφήσουν βρώμας δείγμα.

Εὐτυχῶς ποῦ λίγες μέρες ἔμειναν αὐτὲς ἡ λέρες ποῦ τεράτων ἔχουν θέα, κ' ἄναντα τοὺς διῶξαν πάλι ἀφοῦ πῆραμε μεγάλη γὰρ τὰ μοῦτρα τους ἰδέα.

Μὲ χαρὰ μας εἶδαμ' ὅλοι αἰχμαλώτους στ' Ἀργεστόλι Τούρκους κ' Ἀλβανούς ὡς τώρα κ' ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ χέρι τέτοια δῶρα νὰ μᾶς φέρῃ κ' ὄψ' τῶν Ἰταλῶν τῆ χώρα.

Η ΣΗΜΑΙΕΣ

- Θέλετε σημαία;
—Ὅχι δεσποινίς!
—Σεῖς λοιπὸν ἀρνεῖσθε, τόσον εὐγενῆς!
—Ἡ σημαία πῶχει κόρη θελκτικῆ, εἶναι ἀπολύτως κατακτητικῆ!

Θὰ σᾶς προσφέρω μὲ σημαιοῦλα, μοῦπ' ἢ κομποῦλα ἢ καστανῆ κ' ἐγὼ τῆς εἶπα μὲ μὴ κομμένη καὶ πικραμένη δειλὴ φωνή:
Νὰ τὸ χαρῆτε τὸ τραταμένο ποῦ φέρν' ἡ μέρα, γλυκερὰ παντῆρα ντὶ ὄνι βέντο.

Πάρτε σημαία μὲ τὴν καρφίτσα μοῦπε μὲ ἄλλη κομψὴ νουκίτσα κ' ἐγὼ τῆς εἶπα τῆς σὶκ κυρίας τῆς ῥοδιῆς, εἶναι σημαία ἐλευθερίας προσωρινῆς.

Πάρτε σημαία, μοῦπε κ' ἡ ἄλλη πῶχει τὸ γέλιο τῆς χάρι μεγάλης. Κ' ἐγὼ τῆς εἶπα « τι μειδιάς ποῦσαι σημαία πυρκαϊᾶς ;

Ἀπ' ἄλλη κάποια χαριτωμένη, ἀκούω — Πάρτε τὴ δοξασμένη.
—Καμωρὰ σημαία δὲν μὲ δοξάζει σὰν τὸ δικό σου, τῆς λέω, νάζι.

Σημαία νὰ πάρῃς κ' αὐτὴ μοῦ φωνάζει αὐτὴ ποῦ μὲ φρονδὶ καὶ μᾶτι σὲ σφάζει.
—Δὲν πέρνω τῆς λέω καὶ μὴν ἐτοιμάζεσαι, γιὰ εἶσαι σημαία ποῦ ὄνι ὑποτάζεσαι.

Πάρτε μὴ σημαία ὁρῶτε κ' αὐτὴ γὰρ νὰ μὴ γυρίσω μ' ἄδρα τὸ νοῦτι.
—Ἄς μὲ τὸ γέρο κ' εὐφραστὰ παρῶν γὰρ νὰ μὴ γυρίσω μ' ἄδρα τὴν καρδιά.

Ὅσο κ' ἂν μ' ἐκνήθησαν ἀπ' ὅλα τὰ σημεία,

ἀπ' ὅλες τους ἐγλύττωσα δὲν μ' ἔπιασε καυμία.
Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἀπὸ μὴ τὸ μᾶστορά μου βρῆμα.
Μοῦ λέει ἄλλ' ! καὶ σ' ἄρπαξα δὲν σκαπουλάς τῆ σφῆμα !
Τὸ ΣΙΓΜΑ

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ

Ἀπεφασίσαμεν νὰ προβληθῶμεν εἰς μίαν δαπάνην προφανῆ, παρέχοντες δωρεὰν εἰς τοὺς συνδρομητὰς μας τὸ φύλλον τῆς Τετάρτης ἐπὶ ἑξ μῆνας, ἐπὶ τῇ σκοπῇ νὰ ἀντιληφθῶσιν πῶς γράφεται καὶ πῶς ἔννοεσι νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν κοινωνίαν.

Τὸ ἐγγώρισαν λοιπὸν ἀκριετὰ καὶ πᾶσα περὶ αὐτοῦ σύστασις περιττεῖται. Τώρα ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ δηλώσωμεν ὅτι δὲν μᾶς εἶναι εὐκόλον νὰ ἐξακολουθήσωμεν παρέχοντες τοῦτο δωρεὰν εἰς τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς μας, καὶ νὰ παρακαλέσωμεν ἅμα αὐτοὺς ὅπως μᾶς ἐπισχύσωσιν εἰς τὸ ἔργον μᾶς διὰ πενταδράχμου ἐτησίως συνδρομῆς.

Οἱ κ. κ. συνδρομητὰι τοῦ ἐξωτερικοῦ οἱ ἐπιθυμοῦντες λεπτομερέστερον νὰ μαθάνωσι τὰ τῆς ἰδιαίτερας πατριδος των, παρακαλοῦνται νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσιν ἐγράφως ἂν εὐχαριστοῦνται νὰ τὸ λαμβάνωσι, ὑφιστάμενοι τὴν μικρὰν ἀξίτησιν τῆς συνδρομῆς.

Οἱ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοιοῦτοι παρακαλοῦνται ἐπίσης νὰ τὸ δηλοῦσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας.

Πᾶς δὲ μὴ συνδρομητὴς τοῦ Ζιζανίου καὶ θέλων νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ φύλλον τῆς Τετάρτης δὲν ἔχη παρὰ νὰ μᾶς εἰδοποιήσῃ νὰ τοῦ τὸ στέλωμεν.

Πάντως ἕως ἡ πενταδράχμος συνδρομῆ τοῦ Ζιζανίου τῆς Τετάρτης, εἶναι ἀπολύτως ἄσχετος μὲ τὴν δεκάδραχμον τοῦ Ζιζανίου τοῦ Σαββάτου.

Ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου τῆς Τετάρτης, ἀρχίζει ἀπὸ τῆς 5ης Μαρτίου.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Τὸ κεντρικὸν πρακτορεῖον Πατρῶν κ. κ. Γ. Φ. Ρούδελφ καὶ Σα τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρείας Κιουνηρῶ, δηλοῖ ἅπασι διὰ παντός, ὅτι οὐδένα ἄλλον πράκτορα ἀναγνωρίζει καθ' ἅπασαν τὴν Κεφαλληνίαν ἐκτὸς τοῦ κ. Πάνου Ζούλα, διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Ἑταιρείαν μας καὶ τὴν ἐκδοσὴν εἰσιτηρίων.

Καθ' ὅσον ἂν παρουσιασθῶσιν εἰσιτηρία ἄλλου τινὸς ἐκτὸς τοῦ ἀντιπροσώπου μας κ. Ζούλα, ταῦτα δὲν θέλομεν ἀναγνωρίσει, ὡς ἐγένετο κατ' αὐτὰς διὰ μετανάστας ἐκ τοῦ χωρίου Βαλσαμάτα, παρουσιάσαντας εἰσιτηρία ἐκδοθέντα παρ' ἄλλου διὰ τὴν Ἑταιρείαν μας καὶ μὴ ἀναγνωρισθέντα παρ' ἡμῶν.

Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ἵνα μὴ παραμένωσιν εἰς Πάτρας ὅπως οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Βαλσαμάτα παραμέναντες καὶ οὕτω νὰ μὴ ἔχωσι ἀδικαιολόγητα παράπονα διὰ τὴν Ἑταιρείαν μας οἱ μετανάσται.

(Ἐστάλη ἐκ τοῦ πρακτορείου Πατρῶν)
Ὁ πράκτορ Κεφαλληνίας ΠΑΝΟΣ ΖΟΥΛΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐπὶ τῆς 21 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς 10 12 π. μ. ἡμέρας ἐν Ἀργεστόλῳ τοῦ Δήμου Ἀργεστόλου καὶ ἐν τῷ ὄρισμένῳ τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐξώθεν τοῦ δημοτικοῦ καφενείου ἐκτίθεται ἐνώπιον τῆς

οἰκίας Ἐπιτροπῆς εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ μίσθωσις καταλλήλου οἰκίματος δι' Εἰσαγγελικὸν κατάστημα Κεφαλληνίας ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ εἰρημένῃ διακηρύξει διαλαμβανόμενους ἔρους καὶ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα.

Ἐν Ἀργεστόλῳ τῇ 15 Φεβρ. 1914
Ὁ Εἰσαγγελεύων Κ. ΒΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΜΥΡΝΑΪΚΑ ΣΥΚΟΦΥΤΩΡΙΑ

Εἰς τὸν Γεωργικὸν Σταθμὸν τῆς Βαλλιανείου Γεωργικῆς Σχολῆς ἐκαμίσθησαν δενδρόβλια Σμυρναϊκῆς συκῆς τὰ ὅποια μεταφυτεύονται κατὰ τοὺς μῆνας Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον ἀναπτύσσονται δὲ τάχιστα εἰς πελώρια καὶ πολύκαρπα δένδρα.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἄς σπεύσωσι νὰ προμηθευθῶσι.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Πρωτοβουλία τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐγένετο χθὲς τὴν 11 πρωΐνην δοξολογία ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῶ ἐπὶ τῇ ἐπετεῖῳ τῆς ἀλώσεως τῶν Ἰωαννίνων. Ὁ κοσμικὸς συνωστισμὸς ἦτο ἕξι οσεικός. Παρέστησαν ὅλοι αἱ Ἀρχαί. Παρατηρήθη μόνον ἡ ἔλλειψις τοῦ προσαλοῦντος Δημάρχου.

— Λόγον πανηγυρικὸν ἐξεφώνησεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ Ἀρχιμανδριτὴς κ. Μοντεσσάντος.

— Ἡ ἐπιτυχία ὅμως τῆς ἐορτῆς τῶν σημαίων ὑπερέστησεν πᾶσαν ἐλπίδα. Ἡ κοσμία καὶ ὄραία αὐτῆς τελετῆ τοῦ παλατικοῦ ἐράνου κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι, ἀπὸ τοῦ πλουσίου ἀρχόντος μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ἐργάτου, ἔσπειδον νὰ παρασχωσιν ἀναλόγως πρὸς τὰς δυνάμεις τῶν τὴν συνδρομῆν των, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ κόσμος ἐδῶ εἶναι πρόθυμος εἰς πᾶσαν θυσίαν χάριν ἐνὸς εὐγενοῦς σκοποῦ.

— Τὸ ληφθὲν μέτρον ἐπεκροτήθη γενικῶς ὡς ἄριστον καὶ ἡ καθόλου διοργάνωσις καὶ διεξαγωγή τῆς τελετῆς πλήρης. Ὑπέστησεν μόνον ἡ μερίμνα τῆς Νομαρχίας ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν σημαίων, αἵτινες ἐνωρίσθησαν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκόμη ἐξηγητήθησαν.

— Αἱ κυρία καὶ αἱ δεσποινίδες ἐν τῷ ζῆλῳ τῶν ἐξηγοῦντο ἀπὸ τὰς καθωρισμένας ζῶνας τῆς δικαιοδοσίας των μετατιθέμεναι εἰς τὰ κυριώτερα κέντρα... τῆς καταδωξέσεως.

— Εἶναι ἄξια διὰ τοῦτο τῆς γενικῆς ἐγνημοσύνης καὶ παντὸς ἐκείνου τὰ ὅποια ἀμερίστως ἀναγνωρίζει εἰς αὐτὰς ἡ Κοινωνία, ἀνακουφισθῆσα διὰ τοῦτο ἐκ τῆς δυσφορίας τὴν ὁποίαν ἐγέννησεν ὁ πόλεμος.

— Τὸ ἑσπέρας ἠνοιχθήσαν τὰ κιβώτια τῶν Κυριῶν ἐν τῇ Νομαρχίᾳ παρουσία τοῦ Νομάρχου κ. Χατζηλουκά καὶ ἐγένετο ἡ καταμέτρησις τῶν εἰσπραξέων τὸ σύνολον τῶν ὁποίων ἀνήλθεν εἰς τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων ἐκατὸν ὀγδοήκοντα δραχμῶν.

— Ὡς προεβλέπομεν, ὁ ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν πεσόντων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν πολέμοις, διοργανωθείς χορὸς, δὲν ἐπέτυχεν διότι τὸ μέσον δὲν ἦτο ἀπολύτως συντελεστικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν.

— Τὸν χορὸν ἀπήλαυσαν μόνον οἱ διοργανωταὶ του, καὶ μερικὸι ἐκ τῶν ἐργατικῶν τάξεων προσελθόντες ἀπλῶς διὰ νὰ διασκεδάσωσιν, χωρὶς ἐννοεῖται νὰ φέρωσιν ἐκεῖ καὶ τὰς γυναῖκας των.

— Εἰσεπράχθησαν περὶ τὰς δύο γιλιὰδας δραχμῶν, διότι ὅλοι σχεδὸν ἐπλήρωσαν τὰ ἀποσταλέντα αὐτοῖς εἰσιτήρια χωρὶς νὸ συμμεθεῖσθαι εἰς τὸν χορὸν.

— Προσῆλθον αἱ κυρία καὶ αἱ δεσποινίδες ὑπαλλήλων, ἐλάχιστοι ἐκ τῶν κυριῶν τῆς πόλεως, μερικὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηρητῶν.

— Ἄνδρες ἦσαν οὐκ ὀλίγοι ἐν τῷ χορῷ, διότι οἱ ἄνδρες... εἶναι ἀνόσοι!

— Μοναδικὴν ἀπόλαυσιν παρέσχεν τὸ Παρθενάγειον τῆς κ. Ἐλένης Μαζαράκη τὸ παρελθὸν Σάββατον μὲ τὴν

χορευτικὴν του ἐορτῆν.
— Τοὺς ἑλληνικοὺς ἰδίως χοροὺς, ἐχόρευσαν ἐξαιρετικῶς λαμπρὰ αἱ μικραὶ μαθήτριά.

— Ὅτι κατορθῶναι εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ Παρθενάγειον τῆς κ. Μαζαράκη, εἶναι ὄντως ἐξαιρετικὸν καὶ σπάνιον.
— Τὸ παρελθὸν Σάββατον μετεφέρθησαν ἐδῶ 36 ὑπόδοκι Ἀλβανοὶ κατὰ χοροῦμενοι διὰ πολιτικὰ ἀδικήματα οἵτινες καὶ ἀπελύθησαν δι' ἀπαλακτικοῦ βουλευμάτος τοῦ Πλημμειοδικείου Ἰωαννίνων.

— Ὁ κ. Δήμαρχος κατήγγειλε δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὴν Νομαρχίαν ὡς τυπικῶς μὴ νόμιμον τὸν διορισμὸν τοῦ ἱατροῦ κ. Ἄντ. Δελλαπόρτα ὡς μέλους τοῦ Ἀδελφάτου τῶν Φ. Κ. διότι ὁ κ. Δελλαπόρτας διατελὸν δημοτικὸς σύμβουλος δὲν ἠδύνατο νὰ διορισθῇ καὶ μέλος τοῦ Ἀδελφάτου.

— Ἀθροῦς μεταθέσεις τῶν δημοσίων ἐνεῦθεν ὑπαλλήλων μᾶς ἔφερον ἡ ἑβδομάς αὐτῆ.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Πλαπούτας μετατίθεται εἰς Ἀθήνας. Ὁ πρωτοδίκης κ. Κ. Βατόπουλος εἰς Σύρον καὶ ὁ πταιματοδίκης κ. Κοτσονάνος εἰς Ἀργεῖον.

— Ὁ κ. Πλαπούτας ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ κ. Λαμπίρη, ὁ κ. Βατόπουλος διὰ τοῦ κ. Δαρδούγια καὶ ὁ κ. Κοτσονάνος διὰ τοῦ κ. Γουλιῆ.

— Ἐορτάζει σήμερον τὴν ὀνομαστικὴν του ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Θεόδωρος Κοντομήχαλος ταγματάρχης, εἰς ὃν εὐχόμεθα ἔτη εὐτυχῆ.

— Ὡς ἀνηγγεῖλαμεν προχθὲς, ἀφίχθη νέος Ἑλληνικὸς θίασος, τοῦ κ. Κυριακίδου εἰς ὃν προσελήφθη καὶ ὁ ἄριστος ἐκ τῶν ἠθοποιῶν τοῦ ἀπελθόντος θιάσου κ. Βεάκης.

— Πρωταγωνιστεῖ εἰς τὸν θίασον αὐτὸν ἡ κ. Ἐλίσα Καββάδα. Τὸ δραματικὸν λόγιον τοῦ θιάσου εἶναι πλήρες ἀπὸ ἐκλεκτὰ ἔργα καὶ ἰδίως δράματα τῆς νεοτέρας φιλολογίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων Μελλᾶ καὶ Ξενοπούλου.

— Ὁ θίασος κάμνει ἐναεξιν τῶν παραστάσεών του αὐριον εἰς τὸ Δημοτικὸν καφενεῖον μὲ τὸ ἔσορον οἰκογενειακὸν δράμα τοῦ Μπριέ « Σί μ ο ν η ».

— Ὁ κ. Γεράσιμος Κεκάτος καὶ ἡ δεσποινίς Μαρίνα Σ. Τρωϊάνου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των εἰς Ντομάτα. Εὐχόμεθα εὐτυχίαν.

— Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀπὸ καλὸ καὶ ὑγιεινὸν νερὸ, ἄς μὴ λησιμονοῦν νὰ ἀπενθύνωνται εἰς τὸν ἐν Λιξουριῶ Ἰωάννην Γαβριελάτον εἰδικὸν τεχνίτην δι' ἀρτεσιανὰ φρέατα.

— Ὁ δρόμος ὁ ὁποῖος ὀδηγεῖ ἀπὸ τὸ Παλαιὸν Νοσοκομεῖον πρὸς τὴν Γεωργικὴν Σχολὴν καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μᾶλλον εὐρυχωροὺς καὶ ἀπὸ τοὺς ὀμοιοτέροισ δρόμοις τῆς πόλεως, ἔχει μεταβληθῆ εἰς ἀποθήκη ἀκαθαρσιῶν.

— Οἱ περιοικοὶ μαστίζονται διαρκῶς ἀπὸ τὰ μολυσματικὰ νοσήματα τῶν ὁποίων ἀποκλειστικὴ ἀφορμὴ εἶναι ἡ ἀκραρυπαρότης τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν ποτὲ δὲν ἐφθασαν τὰ κάθρα τῆς καθαριότητος καὶ δὲν ἐξορίφθησαν τὰ βλεμματα τῆς Ἀστυνομίας.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Αἱ τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις τῆς νυκτός, οὐδὲν ἄξιον λόγου περιλαμβάνουσιν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι συνενροτήθη ὑπουργικὸν συμβούλιον καταλήξαν εἰς τὴν ἀπόφασιν, νὰ ἐφεκλύσῃ πάλιν ἡ Ἑλλὰς τὴν προσοχὴν τῶν ἠνωτέρων, ὅτι ἀρκεῖ πᾶντως τὰ διηκολύετο τὸ ἀποκαταστήσει τὸν ἑθνικὸν βίβλιόθηκην βερνησεως ἂν παρείχοντο αἱ ἐνημερωτικὰ ἡμερησίως.